

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
82 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ

Одеса 2022

Наукове видання

Збірник тез доповідей 82 наукової конференції викладачів університету
26 – 29 квітня 2022 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеського національного технологічного університету,
протокол № 13 від 24.05.2022 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови

Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д-р техн. наук, професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І д-р техн. наук, професор
Жигунов Д.О., д-р техн. наук, професор
Іоргачова К.Г д-р техн. наук, професор
Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор
Коваленко О.О., д-р техн. наук, професор
Косой Б.В., д-р техн. наук, професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д-р техн. наук, професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д-р екон. наук, професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, професор
Станкевич Г.М., д-р техн. наук, професор
Савенко І.І., д-р екон. наук, професор
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д-р техн. наук, професор
Ткаченко О.Б., д-р техн. наук, професор
Хобін В.А., д.т.н., професор
Хмельнюк М.Г., д-р техн. наук, професор
Черно Н.К д-р техн. наук, професор

Саме комплексний, системний підхід до процесу підвищення особистої ефективності і саморозвитку дає можливість отримати від своєї діяльності не тільки значного професійного ефекту, але й задоволення від самого процесу праці.

Це відбувається за рахунок:

- правильного визначення сфери своєї професійної діяльності, в якій будуть цілком використані ваші сильні особисті характеристики і компетенції;
- розширення професійних можливостей і рівня ділової культури;
- розуміння своїх обмежень і намагання їх усунути та підвищити рівень своїх компетенцій, як професійних, так і універсальних;
- вміння застосовувати ефективні практики тайм-менеджменту;
- формування раціональної особистої концепції ділової кар'єри.

Література

1. Зайверт Л. Ваше время в Ваших руках: советы деловым людям, как эффективно использовать рабочее время. – М.: Интерэксперт, 2011. – 267 с.
2. Дэн Кеннеди. Жесткий тайм-менеджмент. Возьмите свою жизнь под контроль. Альпина Паблишер, 2018.
3. Полли Бред. Тайм-менеджмент. – М.: Грана-Файер, 2003.
4. О'Коннелл, Фергюс Успевай всё вовремя. Самоучитель по тайм-менеджменту: пер.англ.изд. / Ф. О'Коннелл. – М.: Издательство «Дело и Сервис», 2007. – 176 с.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАТЕРІАЛЬНИХ ПОТОКІВ

**Савенко І. І., д.е.н., професор, Седіков Д. В., доктор філософії з менеджменту, ст. викл.
Одеський національний технологічний університет, м. Одеса**

Для визначення ролі інформаційного забезпечення матеріальних потоків, дослідимо тлумачення понять інформаційні потоки та матеріальні потоки. Згідно Закону України «Про інформацію» № 2657-ХІІ від 2 жовтня 1992 року під інформацією розуміють документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що відбуваються у суспільстві, державі та навколишньому середовищу. Інформаційні потоки – сукупність циркулюючих в логістичній системі, між логістичною системою та зовнішнім середовищем відомостей, необхідних для управління і контролю логістичних операцій [1].

Матеріальний потік – це продукція, яка має речовинну форму, знаходиться в стані руху та розглядається в процесі прикладання до неї логістичних операцій і віднесена до визначеного часового інтервалу. Матеріальний потік відзначається чітким набором параметрів і може бути класифікований за наступними ознаками: по відношенню до логістичної системи, за номенклатурою і асортиментом, за характеристикою вантажу в процесі транспортування, за ступенем детермінованості, за ознакою неперервності, інтенсивністю, за ступенем стабільності, за ступенем мінливості, за характером руху елементів потоку, за ступенем періодичності, за ступенем керованості, за ступенем впорядкування елементів потоку тощо [2].

Управління інформаційним потоком передбачає здійснення наступних основних типових функцій: фільтрацію потоку, тобто виборчу переробку одних і відторгнення інших інформаційних даних та документів; накопичення інформації та зберігання даних в інформаційному просторі; об'єднання і поділ інформаційних потоків в структурі інформаційної системи і в мережах комунікацій; транспортування потоків інформації; різні елементарно-інформаційні перетворення; обробка інформації, спрямована на отримання даних, пов'язаних із здійсненням логістичних операцій.

Потоки інформації в ході організації перевезення вантажів можливо виокремити в три групи.

До першої групи слід віднести потоки, які характеризують матеріальний потік – для зернової продукції (на прикладі пшениці): в залежності від ботанічних та біологічних ознак, кольору та скловидності пшеницю поділяють на сім типів. Кожний тип поділяється на підтипи. В залежності від показників якості: кількість та якість клейковини, масова частка білку, «число падіння», натура, вологість, та вміст зернових та смітних домішок, м'яку та тверду пшениці [3].

Друга групу потоків формується на рівні конкретного транспортного перевізника, що залучений до вантажоперевезень (мікрорівень). При перевезенню збіжжя автотранспортом основним документом виступає автотранспортна накладна, яка оформляється відправником в чотирьох екземплярах (два для перевізника і по одному для продавця і покупця), підписується відправником і перевізником. При перевезенню збіжжя залізничним транспортом основним документом є залізнична накладна, яка виконує функції договору перевезень, товаророзпорядчого документа та підтвердження щодо прийняття вантажу до перевезення [4,5].

Підприємство створює внутрішні інформаційні потоки, які забезпечують оперативне керівництво діяльністю підструктур, та зовнішні інформаційні потоки, які забезпечують торгівельні операції в системі надання транспортних послуг. Внутрішні потоки інформації діляться на вертикальні (управлінські, офіційні), які представлені розпорядженнями, наказами, листами та горизонтальні (неофіційні), які носять довідково-інформаційне навантаження.

Вертикальна група інформаційних потоків корегується вказівками, положеннями, нормами, інструкціями контролюючих та законодавчих органів, зокрема і затвердженою на транспортному підприємстві системою керівництва. Ця група потоків максимально декретизована формально і змістовно. Горизонтальна група інформаційних потоків здатна змінюватися за формою з огляду на рівень ІТ-технологій на виробництві.

Третя група представлена потоками територіального, державного і світового рівня (макрорівня), які формуються певними державними структурами (міністерствами, управліннями), торгівельно-транспортними компаніями, комісіями та об'єднаннями. При перевезенню вантажу морським транспортом основним документом виступає коносамент, який засвідчує прийняття судновласником (перевізником) вантажу для перевезення, виступає товаророзпорядчим документом, свідчить щодо укладання договору перевезення вантажу морським шляхом, у відповідності з яким перевізник зобов'язується оставити вантаж за місцем призначення [6].

Супровід зернових експортних партій передбачає наявність наступних видів документації. Експортна декларація – міжнародний документ (застосовується у міжнародних перевезеннях), необхідний для вивезення товару країни-експортера в країну імпортер, який підтверджує законність угоди. Даний документ відображає повну інформацію про продукцію. Фітосанітарний сертифікат – документ, який видає державна служба з карантину та захисту рослин, який засвідчує відповідність фітосанітарного стану рослин і рослинної продукції вимогам країни-імпортера. Всі підконтрольні та підкарантинні матеріали, що надійшли з-за кордону і пройшли фітосанітарний контроль і отримали фітосанітарний сертифікат на прикордонно-перепускному пункті, підлягають вторинному карантинному огляду, а при необхідності - лабораторній експертизі в місці призначення. Сертифікат походження – документ спеціально установленої форми, який підтверджує, що товари вироблені або виконані в даній країні, і який містить інформацію для їх ідентифікації. Сертифікат якості – документ, який видається на зерно та продукти його переробки при здійсненні експортно-імпортних операцій, включаючи відвантаження в пункти накопичення для подальшого експорту і транзиту при перевантаженні через порти.

Огляд (інспектування) зерна та продуктів його переробки включає: попередню перевірку відповідності якості підготовлених до відвантаження партій; огляд транспортних засобів (залізничних вагонів, морських і річкових суден, критих автомобілів, контейнерів

тощо); відбір проб з партії зерна та продуктів його переробки; аналіз проб; формування проб з партії для зберігання.

Література

1. Закон України «Про інформацію» № 2657-ХІІ від 2 жовтня 1992 р.
2. Савенко І.І. Логістичний підхід в управлінні потоками зернозберігаючих підприємств. Теоретико-правовий та методологічний аспекти: моногр. – Одеса: Поліграф. – 2008. – 272 с.
3. Національний стандарт України. Пшениця. Технічні умови ДСТУ3768:2004.
4. Статут автомобільного транспорту УРСР. Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 1066 (1066-2016п) від 23.11.2016 р.
5. Статут залізниць України № 810 (810-20210п) від 04.08.2021 р.
6. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про морські перевезення вантажів 1978 р. (Гамбург, 31 березня 1978 р.)

УКРАЇНСЬКИЙ БІЗНЕС ЛИШЕ НА 50 % ВИКОРИСТОВУЄ НАЯВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ НА ЕКСПОРТ ЗАЛІЗНИЧНИМ ТРАНСПОРТОМ

**Ткачев В.А., аспірант
Одеський національний технологічний університет**

В довоєнний час майже 160 млн тонн вантажів експортувалось з території України через морські торговельні порти Азовського та Чорного морів. З початком військової агресії РФ усі порти Чорного та Азовського морів були заблоковані агресором. Наразі працюють тільки три українські торговельні порти в дельті річки Дунай-Усть-Дунайський, Ізмаїльський порти та порт Рені. Потенційно через зазначені порти можливо транспортувати вантажі в країни ЄС та через канал Дунай-Чорне море в румунські чорноморські порти. Але потужності зазначених портів це лише десята частина довоєнного потенціалу портової галузі України.

Крім цього, в Україні залишається потужний залізничний транспорт, який відіграє ключову роль в транспортній системі України. В довоєнний час АТ «Укрзалізниця» транспортувала щорічно по мережі приблизно 315 млн тон вантажів та має потенціал перевезення приблизно 500 млн тон вантажів щороку. Наразі залізнична інфраструктура АТ «Укрзалізниця» має 13 працюючих залізничних прикордонних переходи з західними країнами:

— з Республікою Польща- 4 переходи (Ягодин-Дорохуськ; Ізов-Грубешув; Рава-Руська-Верхрата; Мостиська-2- Медика);

— з Румунією – 3 переходи (Вадул-Сірет-Дорнешти; Дяково-Халмеу; РеніДжурджулешть);

— зі Словацькою республікою- 2 переходи (Чоп-Чієрну на Тісоу; УжгородМатевці); – з Угорщиною – 2 переходи (Чоп-Захонь; Батьово-Еперешке);

— з Республікою Молдова- 2 переходи (Сокиряни-Окниця; МогилівПодільський-Велчинець).

Потенційна спроможність перевезення вантажів на експорт залізничним транспортом на сьогодні складає приблизно 220 тис. тон щодоби (3422 вагони на добу), у тому числі зернових вантажів – приблизно 47,5 тис. т. (орієнтовно 731 вагон). Загалом за місяць потенційна спроможність перевезення вантажів на експорт залізничним транспортом складає приблизно 6,6 млн. тон (102 660 вагонів), у тому числі зернових вантажів – приблизно 1,4 млн. тон (орієнтовно 21 930 вагонів).

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В ПРОЦЕСІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ Колеснікова К.С.	341
ОСОБЛИВОСТІ КОНФЛІКТІВ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ Мануїлова К.В., Пурцхванідзе О.В.	342
КОНКУРЕНТНА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ Левчук Ю.С., Мироненко Б.В.	344
СУБСИДІАРНІСТЬ ЯК КОНСТИТУЮЮЧИЙ ПРИНЦИП ОРГАНІЗАЦІЇ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ Мужайло В.Д., Мужайло С.В.	346

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМНИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

ДОСЛІДЖЕННЯ СПОЖИВЧИХ ПЕРЕВАГ ЩОДО ЗАМОРОЖЕНИХ ХЛІБОБУЛОЧНИХ НАПІВФАБРИКАТІВ Памбук С.А., Мардар М.Р., Солоницька І.В.	348
СЕКМЕНТУВАННЯ СПОЖИВАЧІВ ПОСЛУГ ВИННОГО ТУРИЗМУ Голубьонкова О.О., Брайко М.Г., Ткаченко Т.А.	350
АГРОПРОДОВОЛЬЧИЙ МАРКЕТИНГ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ Бахчиванжи Л.А., Євтушок О.В., Значек Р.Р.	352
ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЗИЦІОНУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ШВИДКОГО ХАРЧУВАННЯ В УКРАЇНІ Лозовська Г.М., Значек Р.Р.	353
ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМИ ВНУТРІШНІХ БІЗНЕС – КОМУНІКАЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА Савченко Т.В.	356
СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО В УКРАЇНІ: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ Соколюк К.Ю., Донець Л.Я., Мунтян І.В., Долинська О.О.	357

СЕКЦІЯ «МЕНЕДЖМЕНТ І ЛОГІСТИКА»

ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ВІНОРОБРОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ Агєєва І.М., Ніколюк О.В., Коренман Є.М.	359
ВПЛИВ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ НА ЛОГІСТИЧНІ ПРОЦЕСИ Дроздова В.А.	361
СУЧАСНА СИСТЕМА КОМУНІКАЦІЙ ЯК ЧИННИК КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Дьяченко Ю.В., Коренман Є.М., Бондар В.А.	362
ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМ КАПІТАЛОМ НА СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ Каламан О.Б., Мандрикін Д.В.	363
ОЦІНЮВАННЯ ТА АТЕСТАЦІЯ ПРАЦІВНИКІВ ЯК СКЛАДОВІ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ Козак К.Б.	365
ПІДВИЩЕННЯ ОСОБИСТОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ: ЯК РОЗУМІТИ ТА З ЧОГО ПОЧИНАТИ Корсікова Н.М.	367
ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАТЕРІАЛЬНИХ ПОТОКІВ Савенко І.І., Седіков Д.В.	369
УКРАЇНСЬКИЙ БІЗНЕС ЛИШЕ НА 50 % ВИКОРИСТОВУЄ НАЯВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ НА ЕКСПОРТ ЗАЛІЗНИЧНИМ ТРАНСПОРТОМ Ткачев В.А.	371
АЛГОРИТМ РОЗРОБКИ ТА МЕХАНІЗМ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ БІЗНЕС-ПЛАНУ НА ПІДПРИЄМСТВІ Седікова І.О.	372

СЕКЦІЯ «ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ФІНАНСОВИХ ОПЕРАЦІЙ»

ФОРМАТ ФІНАНСОВОГО ОБЛІКУ ТА КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ Ткачук Г.О., Іванченкова Л.В., Скляр Л.Б.	374
ДІДЖІТАЛІЗАЦІЯ СИСТЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ Євтушевська О.О.	376
ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАПОРУКА ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ Маркова Т.Д., Пчелянська Г.Б., Славута О.Ю.	377
ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКИЙ КОНТРОЛЬ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ Іванченкова Л.В., Ткачук Г.О., Скляр Л.Б.	379